

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.462/2016/4. szám

A tanács tagjai: Darák Péter a tanács elnöke
. Heinemann Csilla előadó bíró
Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Füzesné dr. Sirmák Noémi Judit
(

Képviselője: Friedrich Ügyvédi Iroda
(ügyintéző: dr. Friedrich Katalin ügyvéd)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Képviselője: Szép Orsolya jogtanácsos

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 16. sorszám
alatt

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
11.K.34.351/2015/11.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 11.K.34.351/2015/11. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes kisadózó vállalkozások tételes adóalanyiságát 2015.

február 12. napján kelt határozatával szüntette meg az elsőfokú adóhatóság arra figyelemmel, hogy a felperes adófolyószámla egyenlege 2014. december 31. napján 100.724 forint hátralékot mutatott.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Megállapította, hogy a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 5. § (1) bekezdés j) pontja alapján a fennálló 100.000 forintot meghaladó, nettó módon számított adótartozására tekintettel az elsőfokú adóhatóság jogszerűen szüntette meg a felperes adóalanyiságát.

A kereset és ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy 2014. december 31. napján fennálló tartozásból 724 forint nem adóhátralék, hanem késedelmi pótlék tartozás, melyről tudomása nem volt. Álláspontja szerint az az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 178. § 4. pontja, 4. § (3) bekezdése értelmében adótartozásként kizárólag az esedékességkor meg nem fizetett adó minősül annak. Mindezek alapján a 724 forint késedelmi pótlék adótartozásnak nem minősült. Ezen túlmenően hivatkozott az Art. 134. § (1), (3) bekezdésében foglalt az adóhatóság mérlegelési jogkörét szabályozó előírásokra és ennek figyelembe vételével kérte a keresetének elbírálását.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a határozatában foglalt megállapításait fenntartva a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Hangsúlyozta, hogy a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy a felperes folyószámláján előírt 724 forint késedelmi pótlék tartozást az alperes jogszerűen minősítette-e adótartozásnak, eképpen részét képezi-e a felperes folyószámláján fennálló nettó módon számított adótartozásnak. Nézete szerint az alperes által hivatkozott Art. 178. § 4. pontja és az Art. 4. § (3) bekezdése nem speciális szabály - általános szabály viszonyban áll egymással, az Art. 178. § 4. pontja nem értelmezhető aképpen, hogy kiveszi az adó fogalmi köréből a késedelmi pótlék tartozást. Az adótartozás fennállásakor az összevont adóalapot kell vizsgálni, melynek része a késedelmi pótlék tartozás is. A felperesnek, mint magánszemélynek fennálló tartozása a kisadózó vállalkozások tételes adóalanyiságának megszüntetésénél figyelembe vehető. A Katv. 1. § (4) bekezdése értelmében a felperes a kisadózó vállalkozások tételes adójával összefüggő adó kötelezettségeit a Katv. és az Art. rendelkezései szerint köteles teljesíteni, ami azt jelenti, hogy az

adóhatóságnak az adóalanyiság megszűnését eredményező feltételek teljesítésének vizsgálata során az Art. szabályait is figyelembe kellett vennie. Az adóhatóság a felperes vonatkozásában egy folyószámlát vezet, ennek alapján nem tévedett az adóhatóság, mikor az összevont adóalap meghatározásakor figyelembe vette a felperes korábbi évről áthozott, rendezetlen késedelmi pótlék tartozását. A Katv. 5. § (1) bekezdés j) pontja nem ad mérlegelési lehetőséget, így az adóalanyiság a törvény erejénél fogva megszűnt, hiszen a felperesnek az állami adóhatóságnál nyilvántartott végrehajtható, nettó módon számított adótartozása a naptári év utolsó napján meghaladta a 100.000 forintot. Ezen nem változtat az a körülmény sem, hogy a felperes utóbb megfizette adótartozását, mivel a jogszabály egyértelműen és kötelezően a naptári negyedév utolsó napjában határozza meg az adótartozás meglétét. A törvény méltányosság gyakorlását az alperesi hatóság számára pedig nem tette lehetővé.

A felülvizsgálati kérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és kereseti kérelmének teljesítése érdekében. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság téves jogértelmezéssel a Katv. 2. §-ának 10. és 11. pontjában foglaltakat megsértve jutott arra az álláspontra, hogy keresete nem megalapozott. Adóalanyiságát csak a törvényben megfogalmazottak alapozhatják meg, márpedig a két jogszabályhely összevetéséből egyértelműen az következik, hogy a kisadózó vállalkozó a magánszemély, míg a kisadózó vállalkozás az egyéni vállalkozó által végzett tevékenységet, magát a kisvállalkozást jelenti. Ha jogalkotó szándéka nem e megkülönböztetésre irányult volna, úgy a jogszabályban nem jelenne meg definícióként a két fogalom éles elhatárolása. Hangsúlyozta, hogy a 724 forint késedelmi pótlék tartozás nem a kisadózó vállalkozásából eredt, hanem magánszemélyként állt fenn. Ekként tévesen értékelték terhére ezt a tényt, és alkalmazták az adóalanyiság megszüntetését mint jogkövetkezményt. E jogszabály figyelembe vételével csak és kizárólag e törvény szerint fennálló tartozás adhat alapot a jogalanyiságból történő kizárásra. Nézete szerint önmagában az a tény, hogy az adóhatóság egy folyószámlán tart nyilván minden adókötelezettséget az, az adóhatóság belső szervezeti adminisztratív intézkedése, melynek azonban jogalanyiságot teremtő vagy megszüntető hatása nem lehet. Arra is utalt, hogy 100.000 forint meghaladó tartozásról nem volt tudomása, az adóhatóság által kiállított folyószámla egyenlege 22.920 Ft adózói többletet mutatott kisadózói vállalkozása tekintetében.
- [7] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete hiányos volt hiszen nem adott választ arra, hogy miért hagyta figyelmen kívül az általa kifejtett jogi érvelést. Ezzel megsértette a polgári

perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét.

- [8] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta. Kiemelte, hogy a jogszabály egyértelművé teszi, hogy az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésével önálló elkülönült jogalany nem jön létre, a vállalkozási tevékenység során keletkezett jogok és kötelezettségek a természetes személyt illetik és terhelik. Miután jogalanyiságuk nem különül el, így az adóhatóság egy folyószámlán tartja nyilván a felperes befizetéseit és kötelezettségeit., adótartozásai egységesen kezelendők, nincs jelentősége annak, hogy az a felperes vállalkozásából vagy magánszemélyként folytatott egyéb jogügyleteiből keletkezett. Amennyiben azok együttes összege meghaladja a Katv. 5. § (1) bekezdés j) pontjában meghatározott mértékét, az a felperesnek a Katv. adóalanyiságának megszüntetését eredményezi.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [10] A Pp. 275. § (1)-(2) bekezdése értelmében a Kúria a felülvizsgálati eljárásban a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő.
- [11] A felperes esetében azért szűnt meg a KATA alanyiság, mert az adózó mint magánszemélynél késedelmi pótlék tartozás állt fenn. Az adótartozás független volt attól a tevékenységtől, amely tekintetében az adózó a KATA-t választotta, azonban kihatott a KATA alanyiságra is, megszüntette azt. A perben felmerült jogkérdés az volt, hogy a Katv.-ben hivatkozott adótartozás fogalma magában foglalja-e az egyéni vállalkozó magánszemély valamennyi - az Art. értelmezése szerinti - adótartozását, vagy csak azon adóval kapcsolatos tartozást öleli fel, amely az egyéni vállalkozási tevékenységhez kapcsolódik.
- [12] A Kúria osztotta az alperes azon álláspontját, mely szerint a Katv. 1. § (4) bekezdésében foglaltak értelmében az adózó a kisadózó vállalkozások tételes adójával összefüggő adókötelezettségeit a Katv. és az Art. rendelkezései szerint köteles teljesíteni, ami azt jelenti, hogy az adóalanyiság megszűnését eredményező feltételek teljesülésének vizsgálata során az adóhatóságnak az Art.-ban foglalt szabályokat is figyelembe kell vennie. Az Art. 43. § (1) bekezdése alapján az adózó adókötelezettségét, befizetéseit, kiutalásait az adóhatóság az adózó adószámláján tartja nyilván. Az adóhatóság egy adószámlán a magánszemélyek adóazonosító jelén tartja nyilván a magánszemélyek adókötelezettségét függetlenül

attól, hogy a magánszemély folytat-e egyéni vállalkozói tevékenységet vagy sem. A folyószámla szempontjából irreleváns, hogy az a magánszemély, aki egyéni vállalkozóként tevékenykedik, ezen tevékenységével összefüggő adókötelezettségének teljesítésére milyen adózási módot választott. Nincs arra mód, hogy az adóhatóság egy magánszeméllyel összefüggésben két külön folyószámlát vezessen, vagy a magánszemély adószámláján elkülönítse a magánszemélyhez kapcsolódó és az egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel felmerült adókötelezettséget.

- [13] Az Art. 178. § 4. pontja határozza meg az adótartozás fogalmát és annak számítását. Az Art. 4. § (3) bekezdés a./ pontja pedig azt szabályozza, hogy a bírság, pótlék és költség tekintetében az adóra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. A két jogszabályhely összevetése alapján az alperes és elsőfokú bíróság is helyes álláspontra helyezkedett, mikor a felperes számláján nyilvántartott késedelmi pótlék tartozást is adótartozásként vette figyelembe. Nem tévedett akkor sem, mikor ennek figyelembevételével a Katv. 5. § (1) bekezdés j) pontja szerinti jogkövetkezményt megállapította.
- [14] A Kúria a fentiek kiemelésével a Pp. 275. § (3) bekezdés értelmében az érdemben helyes elsőfokú ítéletet hatályában fenntartotta

Záró rész

- [15] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.
- [16] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.
- [17] Rögzíti a Kúria, hogy a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike a tárgyalás tartását kéri, vagy a Kúria a tárgyaláson való elbírálást szükségesnek tartja. Mivel tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és a felülvizsgálati kérelem kiegészítését a Pp. 272. § (2) bekezdése, a bizonyítást pedig a Pp. 275. § (1) bekezdése zárja ki, a tárgyalás tartásának szükségessége nem merült fel, a Kúria az ügyben tárgyaláson kívül, a rendelkezésre álló iratok alapján döntött.

Budapest, 2016. november 10.

**dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk.
előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva bíró**